

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ 10 ΛΕΠΡΩΝ.

Τὴν Παρασκευὴν, 28^η Ἰανουαρίου/10^η Φεβρουαρίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προέστη πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κείμενον εἰς τὸ χωρίον τῶν 10 λεπρῶν, βορείως τῆς Νεαπόλεως τῆς περιοχῆς Σαμαρείας.

Ὁ Ἱερός οὗτος Ναός εἶναι ἐκτισμένος ἐντὸς σπηλαίου, εἰς τὸ ὁποῖον διέμενον ἀπομεμονωμένοι οἱ λεπροί, οἱ θεραπευθέντες ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὧν εἷς ἐπέστρεψε καὶ ἠὺχαρίστησεν Αὐτῷ. (Λουκ. 17, 12-19).

Ἄμα τῇ ἀφίξει εἰς τὴν κώμην, ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ἐνθέρμως ὑπὸ τῶν Προσκόπων, τῇ συνοδείᾳ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Προσκυνήματος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐνταῦθα ὑπεδέχθησαν Αὐτόν ἐνδεδυμένοι Ἱερεῖς καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν λόγῳ προσκυνήματος Ἀγιοταφίτης Μοναχός Βησσαρίων. Ἐνδυθεὶς μανδύαν ἤρξατο τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοῦ καὶ ἐν συνέχειᾳ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Στεφάνου Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Μόσχαν, τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἰγνατίου ἡγουμένου τοῦ Προσκυνήματος τῶν Ποιμένων, τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ π. Χρυσοστόμου ἡγουμένου τοῦ προσκυνήματος εἰς τὴν Κανᾶ, τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἰουστίνου ἡγουμένου τοῦ προσκυνήματος τοῦ Φρέατος, τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ π. Λεοντίου ἡγουμένου εἰς Ραφίδια, τοῦ π. Γεωργίου Τζίφνα, τοῦ π. Νάσερ, τοῦ π. Ἀνδρέου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Λεοντίου ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί δεξιὰ καὶ μελῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐνορίας ταύτης ἀριστερά καὶ προσευχομένων μελῶν τοῦ μικροῦ ποιμνίου τῆς κώμης ταύτης.

Πρὸς τὸ μικρὸν ποίμνιον τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες: Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. (Λουκ. 17, 12-19).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ ἀγαπητὰ παιδιὰ,

Τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ θεοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ ἀγιογραφικῷ τόπῳ καὶ προσκυνήματι τῆς θεραπείας καὶ τοῦ καθαρισμοῦ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν δέκα λεπρῶν ἀνδρῶν, ἵνα λειτουργικῶς καὶ λατρευτικῶς εὐχαριστήσωμεν Αὐτῷ καὶ δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιον ὄνομα Αὐτοῦ. Προσέτι δέ, ἵνα τιμήσωμεν τοὺς ἁγίους ἐνδόξους θεοστέπτους μεγάλους Βασιλεῖς καὶ ἰσαποστόλους

Κωνσταντῖνον καί Ἑλένην, οἵτινες ἀνέδειξαν τό Ἱερὸν τοῦτο προσκύνημα διὰ τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ καί Ἱερᾶς Μονῆς διασωθέντων καί συντηρηθέντων διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπὸ τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχείου Rum Orthodox καί τοῦ μοναχικοῦ Τάγματος τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ ἐνταῦθα διαχρονικὴ παρουσία «μικροῦ ποιμνίου», δηλονότι Χριστιανικῆς Κοινότητος ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτύριον τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, τοὔτέστιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ἀποστολὴ δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν εὐαγγελισμόν τοῦ ἀπείρου ἐλέους καί τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός «ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ καί αὐτός διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καί Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχομένου εἰς τινα κώμην, τὴν φερώνυμον ἡμῖν Μπουρκίν- ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καί αὐτοὶ ἦσαν φωνὴν λέγοντες: Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς», (Λουκ. 17, 11-13).

Εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην καί δὴ εἰς τό βιβλίον τοῦ Λευϊτικοῦ 13,1 – 14,57, περιγράφεται ἡ νόσος τῆς λέπρας ὡς καί τὰ διάφορα συμπτώματα αὐτῆς. Ἐπειδὴ ἡ νόσος αὕτῃ ἦτο μεταδοτικὴ, οἱ πάσχοντες ὑπ' αὐτῆς λεπροὶ ἐθεωροῦντο ὑπὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ἀκάθαρτοι καί διὰ τοῦτο ἐτίθεντο εἰς πλήρη ἀπομόνωσιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων.

Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ καί τό γεγονός ὅτι οἱ δέκα λεπροὶ «πόρρωθεν» ἀπὸ μακράν «ἦσαν φωνήν», ἔβγαλαν φωνὴν μεγάλην «λέγοντες Ἰησοῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς». Τοῦτο ἐπίσης δηλοῖ ὅτι, ὅπως οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπεστρέφοντο τοὺς λεπρούς ἔνεκα τῆς ἀκαθαρσίας των, οὕτω καί ὁ Ἰησοῦς θά τοὺς ἀπεστρέφετο. Ἐδῶ ἀκριβῶς ἀποκαλύπτεται τό μέγα ἔλεος καί ἡ ἄπειρος φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, «Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», (Α΄ Τιμ. 2,4) κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον. Καί πάλιν κατὰ τὸν Παῦλον «ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καί ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ», (Ἐφεσ. 2,4).

Ἡ κατάστασις τῶν δέκα λεπρῶν, ἀγαπητοί μου, πρὶν καί μετὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν δεικνύει δύο τινά. Ἀφ' ἐνός μὲν τὴν κενότητα τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ζῇ μακράν τοῦ Θεοῦ καί ἄνευ πίστεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐν Θεῷ πληρότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος πλησιάζει ἐν πίστει τὸν Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Καί μὲν ἡ κενότης γεννᾷ θλίψιν καί ἀπόγνωσιν, δηλαδή ἀπελπισίαν, ἡ δὲ πληρότης γεννᾷ χαράν καί εὐφροσύνην, δηλαδή ἐλπίδα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ νόσος τῆς λέπρας ἐν προκειμένῳ ὑποδηλοῖ τὴν ἁμαρτίαν καί τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ἡ ἁμαρτία ἐκδηλοῦται ὡς νόσος / ἀσθένεια ψυχικὴ καί σωματικὴ. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ψυχοσωματικὴν νόσον / ἀσθένειαν παράγει ἡ σύγχρονος ἡμῶν κοινωνία διὰ τῆς «Παγκοσμιοποιήσεως». Ἡ δὲ «Παγκοσμιοποίησις» εἶναι αὕτη, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν ἀπομόνωσιν καί ἀποξένωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς τοῦ φωτός καί τῆς σωτηρίας, τὸν Κύριον καί Θεόν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν ἀλλὰ καί τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν «ὁ Χριστὸς ἡγάπησε καί ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς ... ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καί ἄμωμος», (Ἐφεσ. 5,25,27).

Τό δέ μέγα μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας γίνεται κατανοητόν διά τῆς πίστεως. «Διά τῆς πίστεως γάρ περιπατοῦμεν, οὐ διά εἰδους», (Β΄ Κορ. 5,7), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τήν παροῦσαν ἡμῶν ζωήν τήν περνῶμεν μέ πίστιν, χωρίς νά βλέπωμεν κατά πρόσωπον τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς τοῦτον εἶδον οἱ δέκα λεπροί, ἰδιαιτέρως «ὁ ἄλλογενής, ὁ ὁποῖος ὑπέστρεψε δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ», (Λουκ. 17,18), «καί εἶπεν αὐτῷ -τῷ ἄλλογενεῖ- ὁ Ἰησοῦς, ἀναστάς πορεύου. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε», (Λουκ. 17,19).

Σημειωτέον ὅτι ἡ πίστις τοῦ ἄλλογενοῦς, δηλονότι τοῦ Σαμαρείτου λεπροῦ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τήν εὐγνωμοσύνην καί εὐχαριστίαν αὐτοῦ πρός τόν Χριστόν διά τήν θεραπείαν, τήν ὁποίαν ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ, [τοῦ Χριστοῦ].

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ εὐγνωμόνως εὐχαριστήσας τόν Χριστόν λεπρός διετήρησε τόν δεσμόν του μέ τόν εὐεργέτην του, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι ἐννέα λεπροί διά τῆς ἀγνωμοσύνης καί ἀχαριστίας αὐτῶν διέρρηξαν τόν δεσμόν τους μέ τόν Χριστόν. Τούτου ἕνεκεν ὁ Θεῖος Παῦλος μέ τούς συνεργάτας του ἐπέστρεφεν εἰς τάς πόλεις, ὅπου εἶχε κηρύξει τό εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διά νά στηρίξη τήν πίστιν τῶν μαθητῶν του, κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ λέγοντος: «Εὐαγγελισάμενοι τε τήν πόλιν ἐκείνην καί μαθητεύσαντες ἱκανούς ὑπέστρεψαν εἰς τήν Λύστραν καί Ἰκόνιον καί Ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τάς ψυχάς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει καί ὅτι διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ», (Πράξ. 14, 21-22).

Τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ποιεῖται καί ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία διά τοῦ λειτουργικοῦ καί λατρευτικοῦ κύκλου τῆς ἀκροάσεως τῶν ἀναγνωσμάτων ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν γενικώτερον καί τοῦ Εὐαγγελίου εἰδικώτερον. Κατ' αὐτάς ἐπί παραδείγματι διανύομεν τήν ἑβδομάδα τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου, δηλαδή τήν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ λειτουργικοῦ Βιβλίου «Τοῦ κατανυκτικοῦ Τριωδίου», τοῦ προετοιμάζοντος ἡμᾶς διά τήν λαμπράν καί σωτήριον ἑορτήν τοῦ Πάσχα.

Ἡ σημερινή ἐόρτιος μνήμη τῆς θεραπείας τῶν Δέκα Λεπρῶν μᾶς καλεῖ διά στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νά ἐξετάσωμεν τούς ἑαυτούς μας, ὥστε νά γνωρίζωμεν ὅτι, ὅταν διατηρῶμεν ζῶσαν τήν πίστιν ἡμῶν, ὁ Χριστός εἶναι μέσα μας. «Ἐαυτούς πειράζετε εἰ ἐστέ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτούς δοκιμάζετε. ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς ὅτι Ἰησοῦς Χριστός ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.», (Β΄ Κορ. 13,5).

Παρακαλέσωμεν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τήν ὑπερευλογημένην καί ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα μετά τῶν σήμερον τιμωμένων Ἀγίων Ἐφραίμ τοῦ Σύρου καί Παλλαδίου Ἐλενουπόλεως ἰκετεύσῃ τόν Κύριον καί Θεόν Πατέρα ὑπέρ τοῦ ἐλεθῆναι τάς ψυχάς καί ὑπέρ τοῦ δωρηθῆναι τήν εἰρήνην ἐν τῷ κόσμῳ καί τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν. Ἀμήν. Καλήν καί εὐλογημένην προπαρασκευήν διά τό στάδιον τῆς μεγάλης νηστείας.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/02/10/27714>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ Ἐπιστάτου μοναχοῦ π. Βησσαρίωνος πρός τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/yk-BBQvWFIE>

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```